

Fælleden flyttede til Skive

Multi-Musik Festivalen, der årligt afholdes i en stadig skiftende provinsby, var i år — efter fem år i Horsens, Kolind, Randers, Hobro, Svendborg — kommet til Skive, og til et Skive i stadsetøjet. Et Skive der fejrer sit 650 års byjubel med lokal revy læum med lokal revy med indlagt 'Vidunderlig kælling'-parodi, et Skive hvis højtestimerede Hancock-bryggeri samtidig praktisk nok runder de hundrede år.

Multi-Musik Festivalen kom endda til Skive sammen med sommersolen, og takket være stats- og kommunetilskud og hårdt arranger-arbejde var alt gratis. Ingen entre nogen steder! Festivalen startede sidste mandag og sluttede reelt i søndags — en god uges tid. Og det tør nok siges der var musik i Skive den uge!

Randers Byorkester aflagde

visit med Wandy Tworek som solist. Der var børneteater og rumlekvadrille og bindstow og boogie-woogie og cabaret med Trille. Der var musik i læseservis, bogstavelig talt i vognladninger eftersom der blev spillet fra vognlad rundt om i gaderne. Og der var først og fremmest en stor del af hvad der kan krybe og gå i dansk rock i dag: Culpeper, Ache, Nana Banana, Entrance, Hyl-demor, Bifrost, Zirenes. Der var svensk-afrikanske Egba med demonstration af afrikanske trommer — efter sigende en fantastisk oplevelse — og der var Benny Holst og Arne Würglér og en allerhelvedes masse andre musikere og musikfolk der for rundt alle vegne i Skives gader, fra cafeteriet til hotellet, fra 'anlægget' (den lokale Fælledpark) til gymnasiet, fra det igen til natstedet, restaurant 'Hestestalden'. Aldrig før har der med garanti været så mange glimtende guitarer i Skive!

Yndefuld trio

Vi tog nogle stykker fra København fredag formiddag og ankom under aften til Skive efter stive syv timers togtra-

slen. Vi checkede ind på Missionshotellet og blev så enige om at spise. Vi satte os på en fortovscafeteria og bestilte og kikkede ned ad gaden. Fint.

Der gik fem minutter, og hvem kom så ned ad gaden mod hotellet og passerede os? Mik fra gruppen Totalpetroleum. Hej, og ... To minutter mere: Peter Ingemann, Niels Skousen og Stig Møller ned ad gaden i en yndefuld trio. Ater et par minutter: Poul Bruun og Sisse fra CBS, et af de pladeselskaber der gør mest for dansk-rocken.

Efter vi har spist og orienteret os går vi over i Hestestalden hvor Trio Desperado, Balkan og Alif spiller. Venlig stemning, glade ansigter i sommeraftenen, gård med bord og stole og musikken gyngende ud af dørene uafbrudt. Mehmet Ozan's tyrkiske sang og Flemming Quist Møllers trommer i det langsomt tiltagende mørke. Efterhånden som man ser sig om genkender man flere og flere omkring sig. Efterhånden, efter et par timer i Skive, føler man det som om Graabrødre Torv eller måske Huset i Magsstræde midlertidigt er flyttet til Skive. Alle vegne møder man gamle venner, og

kun rundt omkring sidder spredt et par ansigter man ikke kender. Det er sikkert de lokale.

Om natten, mens musikken stadig kører inde fra restauranten og mens de endnu sidder og synger og slår takt med fingerbøl i bordene ude i gården — om natten falder man i søvn på Missionshotellet meget vel vidende at Peder Bundgaard og Lise sover på værelset overfor, at Stig Møller og Temmerclaus er i andre værelser og lige nedenunder, at Niels Skousen vender sig i sengen i et palads af glas, det samme som ens eget.

Fin stemning

Lørdag morgen er der fortsatte gensyn ved morgenmads-bordene i Missionshotellens restaurant. Den ene efter den anden kommer dinglende, og samtalen bølgeregennem rummet. Morgenmaden tager lang tid. Der er en fin stemning af feriekoloni, firmafest, fælles fødselsdag og fornøjeligt flip.

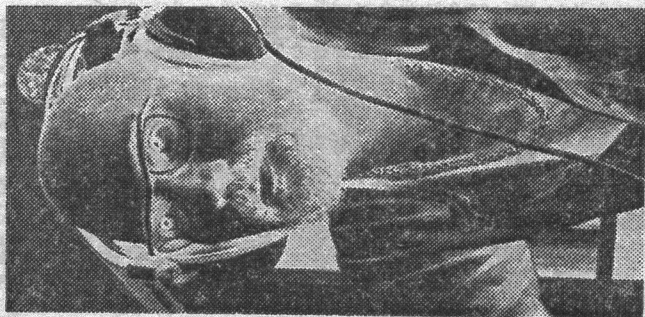
Vi starter dagen i hotellets have, hvor der er en grumset å samt græs og træer og endda en herlig hængeskøjte.

Der drysser nogle timer, og altimens går vi glip af såvel Dyrskuet som Skive Bys Jubilæumscykelløb og for den sags skyld Veteranjubilæumsløbet med. Men vi har alle sammen noget at tale om, og vi ser selvfølgelig de gamle motorcykler rundt om i byen alligevel, og mange af dem er utrolig smukke og har ikke mistet deres (om jeg så må sige): Nimbus.

I Anlægget hører vi om eftermiddagen Alif med Jan Kaspersen, komponist og pianist, som drivkraft i et lille til lejligheden sammensat jam-band Saxofonisterne Morten Carlsen og Niels Harrit mødes — et møde der tales meget om, en af ugens sikkert mange pludselige musikalske begivenheder: et møde der har slået grister, fordi de to saxofonklær hinanden, uddyber hinanden og spiller hinanden op. Et af de mange tilfældige og uforudsigelige gode resultater af en uges spillet løs og driven omkring i Skive.

Og vi hører Skousen og Ingemann og Stig Møller, og det er så dansk og så dug-drivende at det er som at ligge i Fælledparken igen søndag eftermiddag. Og så er der Egba og

Dan Turèll til multi-musik-festival

tilkommende. Vi er vores venners venner, som Erik Nørgaard og Herman Stilling så rigtigt siger. I aften spiller Morten og Niels Harrit ekstra med os, og vi er bogstavelig talt i samme båd.

Bagefter er det Bifrost, og der er også musik i Hestetalden igen. Bilerne lyner frem og tilbage, og trommerne drener ud af hver eneste mur. Det sidste jeg kan huske er at have pjattet med Peter Ingemann i en bil og at have snakket med Stig Møller i foyeren på hotellet. Vi falder i søvn ud på morgenen med alt tøjet på, endnu nynnende.

Gradvis afgang

Søndag er show'et pludselig ovre igen. Der er gradvis afgang, alle skal videre, det er tid til næste show eller næste tog. I solen uden for hotellet sidder Tømmerclaus på ladet af sin station-car og binder trommer fast, mens hans lille søn hjælper til. Tømmerclaus var i går i lokalvisen omtalt som 'Bjørn, der har været med ved mange musikfestivaler'. Det er han ikke den eneste der har. Scenen er umådelig irredelig.

Tømmerclaus skal med Flemming, med Christian Sieverts og hans mor, med Peter Bastian og hvem ved jeg ud og spille til en fest i en mindre by, en stor glad fest. Skousen, Møller og Ingemann kører imens i en anden vogn, de skal spille i Christiania i aften, pludselig er de væk. Peder og Lise og Poul og Sisse skal til Århus for at høre Østjydsk Musikforsyning. Hver har sit at passe. Kufferten og regnskaber og afsked'er hægler ned igennem Missionshotellets gange, mens arrangørerne Nina og Jesper går i seng, trækker vejret dybt og puster lidt ud før der skal ryddes op efter en uges kaos.

Da vi forlader Skive ser byen helt normal ud igen, der er ingen guitarer eller højttalerkabinetter foran hotellet eller jernbanestationen. Invasionen er overstået. Og vi tager toget mod Struer, hvor vi sidst var for seks år siden da vi tog til den første Thy-lejr, den hvor alle de andre også var og hvor Tømmerclaus blev Tømmerclaus. I Struer hedder diskoteket Chaplin, og det virker sympatisk. Hvem ville ikke gerne ind på et diskotek Chaplin?

Erling Kroners kvintet, overflødheshornet er udtømmeligt, men vi skifter scene — vi skal ned til stranden og stege lam på spid over et ulovligt bål, har vi aftalt. Poul Bruun er toastmaster, og forbavsende nok bliver ingen af os smidt i vandet.

Så til koncerten på gymnaset ud på aftenen, og der har vi endnu et band sammensat af de kendte ansigter plus et par